

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

24. november 2022*

»Præjudiciel forelæggelse – tvisten i hovedsagen er blevet uden genstand – uforment at træffe afgørelse«

I sag C-302/21,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (retten i første instans nr. 4 i Castelló de la Plana, Spanien) ved afgørelse af 7. maj 2021, indgået til Domstolen den 12. maj 2021, i sagen

Casilda

mod

Banco Cetelem SA,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, C. Lycourgos, og dommerne L.S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin og O. Spineanu-Matei (refererende dommer),

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Banco Cetelem SA ved abogados D. Sarmiento Ramírez-Escudero og C. Vendrell Cervantes,
- den spanske regering ved M.J. Ruiz Sánchez, som befuldmægtiget,
- Europa-Kommissionen ved J. Baquero Cruz, I. Rubene og N. Ruiz García, som befuldmægtigede,

* Processprog: spansk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af princippet om EU-rettens forrang og retssikkerhedsprincippet som omhandlet i artikel 120 TEUF og i artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Casilda, der er forbruger, og Banco Cetelem SA vedrørende en aftale om revolverende kredit, som Banco Cetelem har indgået med Casilda, og hvis rentesats havde karakter af ågerrente.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 93/13

- 3 Artikel 4 i direktiv 93/13 fastsætter:

»1. Det vurderes, om et kontraktvilkår er urimeligt, under hensyn til hvilken type varer eller tjenesteydelser aftalen omfatter, og ved på tidspunktet for aftalens indgåelse at tage hensyn til alle omstændighederne i forbindelse med dens indgåelse samt til alle andre vilkår i aftalen eller i en anden aftale, som hænger sammen med denne, jf. dog artikel 7.

2. Vurderingen af, om kontraktvilkårene er urimelige, omfatter hverken definitionen af aftalens hovedgenstand eller overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor, for så vidt disse vilkår er affattet klart og forståeligt.«

- 4 Direktivets artikel 8 har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne kan inden for det område, der omfattes af dette direktiv, vedtage eller bevare strengere bestemmelser, der er forenelige med traktaten, for at sikre en mere omfattende beskyttelse af forbrugerne.«

Direktiv 2008/48/EF

- 5 Artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EFT 2008, L 133, s. 66) med overskriften »Harmonisering og direktivets ufravigelige karakter« fastsætter:

»1. I det omfang dette direktiv indeholder harmoniserede bestemmelser, kan medlemsstaterne ikke i national ret bibeholde eller indføre bestemmelser, der fraviger dem, der er fastsat i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne ikke kan give afkald på de rettigheder, der tilkommer dem i medfør af bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv eller svarer til dette direktivs bestemmelser.

3. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at de bestemmelser, som de vedtager til gennemførelse af dette direktiv, ikke kan omgås ved den måde, aftalerne udformes på, f.eks. ved at lade udnyttelse af kreditmuligheder eller kreditfaciliteter, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, indgå i kreditaftaler, hvis art eller formål vil gøre det muligt at undgå anvendelsen af dette direktiv.

[...]

Spansk ret

Civillovbogen

- 6 Ifølge artikel 1255 i Código civil (civillovbogen) »kan de kontraherende parter indgå aftaler, vilkår og betingelser, som de finder rimelige, forudsat at de ikke strider mod lovene, sædeligheden eller den offentlige orden«.

Lov om bekæmpelse af åger

- 7 Følgende fremgår af artikel 1, stk. 1, i Ley sobre nulidad de los contratos de préstamos usurarios (lov om ugyldighed af låneaftaler med ågerrente) af 23. juli 1908 (BOE nr. 206, af 24.7.1908, herefter »lov om bekæmpelse af åger«):

»Enhver låneaftale, hvis rentesats er væsentligt højere end den normale rente på penge, og som er åbenbart uforholdsmæssig for så vidt angår sagens omstændigheder, eller hvis vilkår er urimelige, er ugyldig, når der er grund til at antage, at låntageren har givet sit samtykke hertil på grund af sin nødsituation, manglende erfaring eller begrænsning af sine mentale evner.«

LGDCU

- 8 Artikel 80 i omarbejdningen af den generelle lov om beskyttelse af forbrugere og brugere, som blev godkendt af Real Decreto Legislativo 1/2007, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios (kongeligt lovdekret nr. 1/2007 om omarbejdning af den generelle lov om beskyttelse af forbrugere og brugere) af 16. november 2007 (BOE nr. 287 af 30.11.2007, herefter »LGDCU«) vedrørende »krav, der finder anvendelse på vilkår,

der ikke har været genstand for individuel forhandling«, nævner som et af disse krav i litra c) »god tro og en rimelig balance mellem parternes rettigheder og pligter, hvilket udelukker brugen af urimelige vilkår«.

9 LGDCU's artikel 82, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Alle kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling, og alle de praksisser, der ikke følger af en udtrykkelig aftale, anses for urimelige, hvis de til trods for kravet om god tro bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren og brugeren.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 10 Den 8. april 2011 indgik sagsøgeren i hovedsagen, der er forbruger, en forbrugerkreditaftale med Banco Cetelem af typen »revolverende kredit« (*revolving*), der fastsatte en årlig omkostning i procent (herefter »ÅOP«) på 23,14%, og som bestod i at stille et kreditkort til rådighed (herefter »den omhandlede kreditaftale«).
- 11 Denne forbruger har anlagt sag ved den forelæggende ret, Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (retten i første instans nr. 4 i Castelló de la Plana, Spanien), med påstand om, at det fastslås, at den omhandlede kreditaftale er ugyldig, principalt med den begrundelse, at den er behæftet med manglende gennemsigtighed og oplysninger i forbindelse med dens indgåelse, for så vidt som den fastsætter en ÅOP på 23,14%, og subsidiært, at denne rentesats skal kvalificeres som en ågerrente. Der er ligeledes nedlagt påstand om, at Banco Cetelem tilpligtes at tilbagebetale sagsøgeren i hovedsagen de renter, der allerede er betalt, idet denne kun er forpligtet til at tilbagebetale den lånte kapital.
- 12 Banco Cetelem har bestridt, at den omhandlede kreditaftale skulle mangle gennemsigtighed og have karakter af åger. Med henblik herpå har den bl.a. henvist til dom nr. 149/2020 afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol, Spanien) den 4. marts 2020 (ES:TS:2020:600) vedrørende en fortolkning af loven om åger. Det følger af denne dom, at den rentesats, der er fastsat i den omhandlede kreditaftale, ikke kan anses for at have karakter af en ågerrente. Det fremgår nemlig af den nævnte dom, at der ved afgørelsen af, om en rentesats har en sådan karakter, skal tages udgangspunkt i den gennemsnitlige rentesats, der finder anvendelse på den kategori, som den omhandlede transaktion henhører under, således som den er offentliggjort i de officielle statistikker fra Nationalbanken i Spanien. I det foreliggende tilfælde er ÅOP på 23,14%, der er nævnt i den omhandlede kreditaftale, lavere end den gennemsnitlige rentesats, der generelt anvendes for denne kategori af aftaler, nemlig de revolverende kreditaftaler.
- 13 Den forelæggende ret er i tvivl om, hvorvidt domme afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol) nr. 628/2015 af 25. november 2015 (ES:TS:2015:4810) og nr. 149/2020 af 4. marts 2020 (ES:TS:2020:600) er forenelige med princippet om EU-rettens forrang og retssikkerhedsprincippet samt med direktiv 93/13 og 2008/48.
- 14 Ifølge den forelæggende ret fordrejer de principper, der kan udledes af disse domme fra Tribunal Supremo (øverste domstol), ikke alene begrebet »åger«, for så vidt som de fjerner det subjektive aspekt heraf, dvs. vurderingen af forbrugers sårbarhed, men er ligeledes uforenelige med artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, for så vidt som de tillader fastsættelse eller retslig kontrol af prisen eller endog af omkostningerne til forbrugerkredit uden lovhjemmel og uden for rammerne af konstatering af aftalens ugyldighed på grund af åger. Følgelig ønsker den forelæggende ret

oplyst, om den i overensstemmelse med princippet om EU-rettens forrang skal undlade at anvende denne praksis fra Tribunal Supremo (øverste domstol) inden for rammerne af den tvist, der er indbragt for den.

- 15 Eftersom Tribunal Supremo (øverste domstol) i dom nr. 149/2020 af 4. marts 2020 (ES:TS:2020:600) har fastslået, at retten kun kan prøve den urimelige karakter af det vilkår, der fastsætter rentesatsen, når forbrugeren har fremsat et krav herom, er denne retspraksis desuden også uforenelig med den forpligtelse, der påhviler retten i henhold til direktiv 93/13, til ex officio at efterprøve, om et vilkår i en forbrugerkreditaftale er urimeligt.
- 16 Endelig har Tribunal Supremo (øverste domstol) ifølge den forelæggende ret i denne dom begrænset den nationale rets skønsbeføjelse med hensyn til en forbrugerkreditaftales eventuelle karakter af åger, idet den i denne henseende har fastsat kriterier, som hverken er objektive eller præcise, hvilket er i strid med retssikkerhedsprincippet, således som de nationale retsinstansers uoverensstemmende praksis beviser. Denne retsikkerhed er uforenelig med formålet om, at det indre marked for forbrugerkredit skal fungere effektivt, hvilket tilstræbes med direktiv 2008/48 og artikel 120 TEUF.
- 17 På denne baggrund har Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (retten i første instans nr. 4 i Castelló de la Plana) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
  - »1) a) I overensstemmelse med princippet om EU-rettens »forrang« inden for Unionens kompetenceområde, navnlig på området for regulering af forbrugerkredit og forbrugeraftaler, ønskes det oplyst, om praksis fra den spanske Tribunal Supremo (øverste domstol), i egenskab af øverste domstol, i forbindelse med fortolkningen og anvendelsen af [lov om bekæmpelse af åger], i sin egenskab af national bestemmelse, er forenelig med EU-retten, for så vidt som denne praksis ikke kun vedrører ugyldigheden af den indgåede aftale, men også definitionen af »hovedgenstanden« for forbrugerkreditaftalen, som er af typen »revolverende kredit«, og om overensstemmelsen mellem forholdet mellem ydelsens kvalitet og pris skal vurderes »af egen drift« af den nationale ret eller derimod, således som Tribunal Supremo (øverste domstol) har fastslået, om denne opgave med hensyn til vurderingen af foreneligheden med EU-retten og Unionens direktiver er betinget eller afhængig af sagsøgerens »petitum« (forhandlingsmaksimen), således at såfremt den »eneste eller den principale« påstand er, at forbrugerkreditaftalen er ugyldig, da den har »karakter af åger«, hvilket følger af en national bestemmelse, bør det fastslås, at EU-rettens forrang og omfanget af dens harmonisering »ikke finder anvendelse«, selv om denne øverste domstols praksis med hensyn til fortolkningen og anvendelsen af den nævnte lov finder anvendelse på definitionen af hovedgenstanden og forholdet mellem kvaliteten af og prisen for den forbrugerkredit, som er genstand for den sag, der er indbragt for den nationale ret.
  - b) I overensstemmelse med EU-rettens forrang og omfanget af dens harmonisering på området for regulering af forbrugerkredit og forbrugeraftaler, henset til den omstændighed at den spanske Tribunal Supremo (øverste domstol) i adskillige sager i sin praksis har gentaget, at den i artikel 4, stk. 2, i direktiv [93/13] fastlagte undtagelse, som er en harmoniseret bestemmelse, er blevet gennemført fuldt ud i spansk ret, og at den nationale ret derfor ikke bør foretage en retslig prøvelse af priserne, og idet der i spansk ret ikke findes en retlig bestemmelse, der generelt tillader eller giver hjemmel til en sådan retslig prøvelse af priser, herunder lov om bekæmpelse af åger af 1908, idet det desuden tages i betragtning, at der ikke er foretaget en vurdering af den mulige manglende

gennemsigtighed i det kontraktvilkår, der fastsætter prisen for forbrugerkreditten, ønskes det oplyst, om det er i strid med artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, at den nationale ret ved anvendelsen af en national bestemmelse, lov om bekæmpelse af åger af 1908, uden for denne lovs naturlige anvendelsesområde i forbindelse med erklæringen af, at den indgåede aftale er ugyldig, som en ny beføjelse foretager en »retslig prøvelse« af hovedgenstanden for den aftale, som generelt fastsætter enten prisen for forbrugerkreditten (i form af en henvisning til den nominelle rentesats) eller omkostningerne ved forbrugerkreditten (i form af en henvisning til [ÅOP]).

c) Endelig, i overensstemmelse med det foregående og i betragtning af de lovgivnings- og harmoniseringsmæssige rammer, der er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, særligt beføjelserne vedrørende det indre markeds funktion, ønskes det oplyst om den nationale rets prøvelse med henblik på den generelle fastsættelse af prisen for eller omkostningerne ved forbrugerkreditten uden en national bestemmelse, der udtrykkeligt giver hjemmel hertil, »er forenelig« med artikel 120 TEUF, henset til princippet om en åben markedsøkonomi og princippet om parternes aftalefrihed.

2) I overensstemmelse med princippet om EU-rettens forrang i forbindelse med harmoniseringen på Unionens kompetenceområde, navnlig i forbindelse med direktiverne om regulering af forbrugerkredit og forbruger aftaler, idet retssikkerhedsprincippet udgør en nødvendig forudsætning for, at det indre marked for forbrugerkredit fungerer korrekt og effektivt, ønskes det oplyst, om det er i strid med dette retssikkerhedsprincip, at den begrænsning af ÅOP, som med henblik på, at det indre marked for forbrugerkredit fungerer korrekt, kan indføres generelt for forbrugeren i forbindelse med en forbrugerkreditaftale med henblik på at bekæmpe åger, og som den spanske Tribunal Supremo (øverste domstol) har fastslået på grundlag af ikke-objektive og ikke-præcise parametre, men derimod alene på grundlag af en omtrentlig vurdering, således at den enkelte nationale rets skønsbeføjelse er bestemmende for afgørelsen af den tvist, der er indbragt for den pågældende ret?«

Retsforhandlingerne for Domstolen

- 18 Den forelæggende ret har anmodet om, at nærværende sag undergives den fremskyndede procedure i henhold til artikel 105 i Domstolens procesreglement. Til støtte for sin anmodning har den forelæggende ret anført, at de forelagte spørgsmål har væsentlig betydning for den aktuelle situation på det finansielle marked for forbrugerkredit.
- 19 Det følger af procesreglementets artikel 105, stk. 1, at Domstolens præsident efter anmodning fra den forelæggende ret eller i undtagelsestilfælde af egen drift, efter at have hørt den refererende dommer og generaladvokaten, kan beslutte at undergive en præjudiciel forelæggelse en fremskyndet procedure.
- 20 Hvad indledningsvis angår den omstændighed, at de spørgsmål, der er rejst i nærværende sag, potentielt vedrører et stort antal personer og retlige forhold, skal det bemærkes, at den fremskyndede procedure i denne bestemmelse udgør et proceduremæssigt instrument til løsning af en ekstraordinær nødsituation (jf. i denne retning dom af 15.9.2022, Veridos, C-669/20, EU:C:2022:684, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis).

- 21 Det store antal personer eller retlige situationer, der potentielt berøres af den afgørelse, som en forelæggende ret skal træffe efter at have forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål, kan ikke i sig selv udgøre en ekstraordinær omstændighed, der kan begrunde anvendelsen af en fremskyndet procedure (dom af 3.3.2022, Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl. (Speciallæger under uddannelse), C-590/20, EU:C:2022:150, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).
- 22 Under disse omstændigheder har Domstolens præsident den 12. maj 2021 efter at have hørt den refererende dommer og generaladvokaten besluttet, at denne anmodning ikke skal tages til følge.

Udviklingen efter indgivelsen af anmodningen om præjudiciel afgørelse

- 23 Banco Cetelem meddelte ved skrivelse med bilag af 1. august 2022 Domstolen, for det første, at der den 29. april 2021 var blevet indgivet en erklæring til den forelæggende ret, hvorved Banco Cetelem tog bekræftende til genmæle vedrørende alle de af sagsøgeren i hovedsagen nedlagte påstande. For det andet har Banco Cetelem anført, at parterne i hovedsagen indgik en forligsaftale, hvorved sagsøgeren i hovedsagen gav afkald på alle sine krav til gengæld for Banco Cetelems betaling af det krævede beløb. En kopi af anmodningen om godkendelse af forliget, som blev indgivet til den forelæggende ret den 10. maj 2021, samt en kopi af dokumentation for betaling af det aftalte beløb den 12. maj 2021, blev vedlagt denne skrivelse.
- 24 I henhold til den nævnte aftale bringes den omhandlede kreditaftale til ophør, og hver af parterne erklærer, at de ikke længere har noget krav på den anden part.
- 25 På Domstolens forespørgsel om, hvorvidt en besvarelse af de præjudicielle spørgsmål fortsat var nødvendig med henblik på afgørelsen af tvisten i hovedsagen, anførte den forelæggende ret i sit svar af 31. august 2022, at den den 7. maj 2021 besluttede, at anmodningen om præjudiciel afgørelse skulle opretholdes på trods af den bekræftende erklæring, eftersom anmodningen om præjudiciel afgørelse var begrundet i en åbenbar almen interesse. Den 11. maj 2021 besluttede den i øvrigt, at anmodningen om godkendelse af forligsaftalen ikke kunne imødekommes, så længe sagen var udsat og afventede Domstolens præjudicielle afgørelse.

Spørgsmålet, om det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen

- 26 Det følger af Domstolens faste praksis, at der gælder en formodning for, at de spørgsmål om EU-retten fortolkning, som den nationale ret har forelagt på baggrund af de retlige og faktiske omstændigheder, som den har ansvaret for at fastlægge – og hvis rigtighed det ikke tilkommer Domstolen at efterprøve – er relevante (dom af 26.3.2020, Miasto Łowicz og Prokurator Generalny, C-558/18 og C-563/18, EU:C:2020:234, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).
- 27 Det følger imidlertid ligeledes af fast retspraksis, at proceduren efter artikel 267 TEUF er et middel til samarbejde mellem Domstolen og de nationale retter, som giver Domstolen mulighed for at forsyne de nationale retter med de elementer vedrørende fortolkningen af EU-retten, som er nødvendige for, at de kan afgøre de for dem verserende tvister (dom af 26.3.2020, Miasto Łowicz og Prokurator Generalny, C-558/18 og C-563/18, EU:C:2020:234, præmis 44).
- 28 I overensstemmelse med procesreglementets artikel 100, stk. 2, kan Domstolen i øvrigt til enhver tid fastslå, at betingelserne for dens kompetence ikke længere er opfyldt.

- 29 I det foreliggende tilfælde fremgår det for det første af den skrivelse af 1. august 2022, som Banco Cetelem har fremsendt til Domstolen, at parterne i hovedsagen har indgået en forligsaftale, hvorved sagsøgeren i hovedsagen mod Banco Cetelems betaling af et beløb giver afkald på enhver form for krav i henhold til den omhandlede kreditaftale. Som det fremgår af dens skrivelse af 31. august 2022 og de dertil knyttede dokumenter, har den forelæggende ret bekræftet, at der findes en sådan forligsaftale.
- 30 For det andet må det konstateres, at den forelæggende ret i sin skrivelse af 31. august 2022 har anført, at den ønsker at opretholde sin anmodning om præjudiciel afgørelse med den begrundelse, at dens spørgsmål vedrører et spørgsmål af almen interesse. Efter dens opfattelse vil svarene kunne bringe en situation med retsusikkerhed, som følge af Tribunal Supremos (øverste domstol) retspraksis, til ophør og kunne være relevante med henblik på afgørelsen af en lang række lignende sager, der bl.a. verserer for den.
- 31 Det følger af fast retspraksis, at begrundelsen for ordningen med præjudiciel forelæggelse ikke er, at Domstolen skal afgive responsa vedrørende generelle eller hypotetiske spørgsmål, men at der foreligger et behov med henblik på selve afgørelsen af en retstvist. Såfremt det imidlertid viser sig, at de forelagte spørgsmål klart ikke er relevante for tvistens afgørelse, må Domstolen fastslå, at den ikke kan træffe afgørelse (dom af 19.11.2019, A.K. m.fl. (Den øverste domstols disciplinærafdelings uafhængighed), C-585/18, C-624/18 og C-625/18, EU:C:2019:982, præmis 70).
- 32 Eftersom det følger af såvel ordlyden som opbygningen af artikel 267 TEUF, at den præjudicielle procedure bl.a. forudsætter, at der reelt verserer en retssag for den nationale domstol, og at denne domstol skal træffe en afgørelse, hvis udfald kan påvirkes af den præjudicielle afgørelse, skal Domstolen fastslå, at det er ufornuddent at træffe afgørelse, hvis hovedsagen er blevet uden genstand (jf. i denne retning dom af 12.3.1998, Djabali, C-314/96, EU:C:1998:104, præmis 21 og 22, og kendelse af 1.10.2019, YX (Fremsendelse af en dom til den medlemsstat, hvor den domfældte er statsborger), C-495/18, EU:C:2019:808, præmis 19 og 24-26).
- 33 Selv om tvisten i hovedsagen i det foreliggende tilfælde endnu formelt er verserende ved den forelæggende ret, som har besluttet at udsætte sagen med henblik på denne præjudicielle forelæggelse, fremgår det af de oplysninger, som Domstolen råder over, at parterne i hovedsagen har indgået en forligsaftale, som er blevet gennemført, og at de har indgivet en anmodning til den forelæggende ret om godkendelse af denne aftale, som bringer deres tvist til ophør. Det følger heraf, at Domstolens besvarelse af den forelæggende rets spørgsmål ikke ville være til nogen nytte for denne ret for at træffe afgørelse i tvisten, som er blevet uden genstand.
- 34 Under disse omstændigheder er det ufornuddent at træffe afgørelse om den foreliggende anmodning om præjudiciel afgørelse.

Sagsomkostninger

- 35 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Det er uforholdent at træffe afgørelse om den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (retten i første instans nr. 4 i Castelló de la Plana, Spanien) har indgivet ved afgørelse af 7. maj 2021.

Underskrifter